

[Tholstrup.]

af de billige levnedsmidler, den danske bonde producerer.

Skal vi gennemføre en beskyttelse med højere toldsætter, bliver den altså kun til gavn for nogle ganske få, uhyre få. Ja, selv om man talte alle de folk, der er ansat i de fabrikker, som producerer varer til hjemmemarkedet, og som ville komme ind under denne beskyttelse, ville det alligevel kun være ganske få i forhold til det store antal, som skulle betale mere for varerne. Den langt overvejende del af den danske befolkning skulle betale mere, og følgen ville blive, at f. eks. industriarbejderne i de ubeskyttede industrier kom med nye lønkrav for at få dækning for de forhøjede priser på cykledæk, fodtøj, klæder o. s. v., industrivarer, som der er krav om at få beskyttelse for; på den måde ville man nedsætte de ubeskyttede industriers konkurrenceevne. Det samme gælder danske landbrugere. Hvis danske landbrugere skulle betale højere priser for deres forbrugsvarer — det være sig fodtøj, cykledæk eller andre ting — måtte de enten nedsætte lønningerne til deres folk, hvilket vel ikke er muligt, eller også må de nedsætte deres egne indtægter, for de kan ikke få mere for smør og flæsk, end verdensmarkedet byder, og som følge deraf har den danske bonde ingen som helst mulighed for at dække den prisforhøjelse ind, som tilhængerne af toldbeskyttelse går ind for. Danmark har særdeles gode betingelser for at gøre sig gældende i konkurrencen, fordi vi selv har den vigtigste af alle råvarer, nemlig den mad, som industriarbejderne skal have.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen talte om ajourføring af toldsætterne og om, at døren altid stod åben hos det konservative folkeparti, hvis der kom nogen og bankede på. Men den dag, de konservative får gennemført højere told, er det konservative parti ikke længere noget folkeparti, så bliver det et parti, som kun har interesse for de folk, der får beskyttelse, og det er ikke noget bredt udsnit af den danske befolkning, i så fald kunne man godt opgive tanken om at være et folkeparti, så er det forbi. Hvis partiet må nøjes med de få, der får beskyttelse, vil det ikke vare længe, før det konservative folkeparti kommer ned på de 6 mandater, mit parti har;

det vil de nok ikke være særlig glade for, så jeg tror, det ærede medlem hr. Stæhr Johansen skal holde døren lukket, ellers åbner han den for udvandring.

Tidspunktet er ikke særlig velvalgt til at kræve højere told og mere beskyttelse, men tidspunktet er inde til at sige: vi skal lære i højere grad at klare os selv. Netop i de tider, da man har en vis medvind — god beskæftigelse o. s. v. — skal man lære at klare sig selv. Hvordan skal man ellers klare sig, når man kommer ud i modvind?

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, lovforslaget har fået. Debatten er jo kommet til at dreje sig nok så meget om told som om det, der indeholdes i selve lovforslaget. Det har været yderst interessant at lytte til, men jeg føler mig ikke kompetent til at deltage i diskussionen om dette problem, der som bekendt ikke sorterer under mig, men under min kollega!

Med hensyn til det udenrigsministerielle udvalgs beretning vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at vi arbejder videre med spørgsmålene. I folketingets ferie er det tanken at se på disse ting.

Jeg vil gerne takke for den ros, der blev givet administrationen af eksportkreditordningen. Med hensyn til rederiudvalget har ministeriet allerede taget hensyn til de ansøgninger, der var indsendt, og hvad angår industriudvalget, er der jo en række problemer, som det er vanskeligere at klare, når det drejer sig om anlægsvirksomhed, end når det drejer sig om eksport, men vi ser selvfølgelig gerne hele dette arbejde koordineret bedst muligt.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen var inde på, om ordningen gav underskud, og hvilken risiko staten var ude i. De tab, der har været, har ikke været særlig store, men man er selvfølgelig ude i en risiko. Det er imidlertid meget vanskeligt på et givet tidspunkt at bedømme, hvor stor risikoen er; når man bevilger et beløb, ved man jo ikke, om man får det tilbage eller ej, og der kan gå flere år, før man erfarer, hvordan det er gået.

Det ærede medlem hr. Rager syntes, at lovforslagets bemærkninger var formuleret lidt løst, men vi vidste på det tidspunkt,